

Sygn. akt III CNP 31/12

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi Gminy C.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 30 marca 2012 r., wydanego w sprawie z powództwa Spółdzielni
Rzemieślniczej w B.
przeciwko Gminie C.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 stycznia 2013 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie.

Wyrokiem z dnia 22 listopada 2011 r. Sąd Rejonowy w B. zasądził od pozwanej Gminy C. na rzecz powodowej Spółdzielni Rzemieślniczej w B. kwotę 40 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 czerwca 2009 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 7 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelacja pozwanej od tego wyroku została przez Sąd Okręgowy w K. oddalona wyrokiem z dnia 30 marca 2012 r.

Gmina C. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności wyroku Sądu Okręgowego z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego wyroku z prawem powinna zawierać – obok oznaczenia wyroku, od którego została wniesiona, przytoczenia jej podstaw i ich uzasadnienia, uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wniosku o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem – także wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Wszystkie te wymagania mają charakter konstrukcyjny, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich podlega odrzuceniu *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Przytoczenie podstaw skargi i ich uzasadnienia polega na wskazaniu naruszeń prawa materialnego lub przepisów postępowania z równoczesnym powołaniem przepisów prawa, które miały doznać naruszenia i wyjaśnieniu, na czym zarzucane naruszenie polegało. Odrębnym wymaganiem jest wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, ustawodawca bowiem wyraźnie oddzielił podstawy skargi od przepisów prawa, z którymi wyrok jest niezgodny (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 1/06, nie publ., z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006,

nr 7-8, poz. 140, z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, nie publ., z dnia 2 marca 2006 r., IV CNP 16/06, nie publ. i z dnia 26 lipca 2006 r., IV CNP 68/06, nie publ.).

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 marca 2012 r. skarżąca wskazała na naruszenie art. 46 ust. 4a w związku z art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.) i wyjaśniła, na czym to naruszenie polegało. Nie wskazała natomiast przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny.

Oznacza to, że skarga nie spełnia wymagań określonego w art. 424⁵ pkt 3 k.p.c. i z tej przyczyny ulega odrzuceniu, zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c.